

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 2 d.*

Byloje C-343/07

dėl 2007 m. liepos 6 d. *Corte d'appello di Torino* (Italija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. liepos 25 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Bavaria NV,

Bavaria Italia Srl

prieš

Bayerischer Brauerbund eV,

* Proseso kalba: italų.

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (pranešėja), E. Juhász ir J. Malenovský,

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. rugsėjo 18 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Bavaria NV* ir *Bavaria Italia Srl*, atstovaujамų advokatų G. van der Wal, F. Van Schaik, M. Sterpi ir L. Ghedina,

- *Bayerischer Brauerbund eV*, atstovaujamos advokatų R. Knaak, L. Ubertazzi ir B. Ubertazzi,

- Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1347/2001, papildančio Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka, priedą (OL L 182, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 33 t., p. 97), ir 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 208, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4) galiojimu ir išaiškinimu.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Bayerischer Brauerbund eV* (toliau – *Bayerischer Brauerbund*) ir *Bavaria NV bei Bavaria Italia Srl* (toliau – atitinkamai *Bavaria* ir *Bavaria Italia*) dėl *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teisės naudoti tam tikrus prekių ženklus, kuriuose yra žodis „Bavaria“, atsižvelgiant į kilmės geografinę nuorodą „Bayerisches Bier“.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagal Reglamento Nr. 2081/92 1 straipsnio 1 dalį:

„1. Šis reglamentas nustato kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos taisyklės Sutarties II priede išvardytiems žmogui vartoti skirtiems žemės ūkio

produktams, šio reglamento I priede išvardytiems maisto produktams ir šio reglamento II priede išvardytiems žemės ūkio produktams.

Tačiau šis reglamentas netaikomas vyno produktams ar spiritiniams gėrimams.

I priedą galima iš dalies keisti 15 straipsnyje nustatyta tvarka.“

- 4 Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalyje pateikiami šie saugomos kilmės vietos nuorodos (toliau – SKVN) ir saugomos geografinės nuorodos (SGN) apibrėžimai:

„2. Šiame reglamente:

- a) kilmės vietos nuoroda – tai regiono, konkrečios vietos arba, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio ar maisto produktui:

— kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietos ar šalies ir

- kurio kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai sietinos su tam tikra geografine aplinka su jai būdingais gamtos ar žmogaus veiklos veiksniais ir kurio gamyba, perdirbimas ir paruošimas atliekamas toje konkrečioje įvardytoje geografinėje vietovėje;

b) geografinė nuoroda – tai regiono, konkrečios vietos ar, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio ar maisto produktui:

- kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietos ar šalies ir

- kuriam priskiriama tam tikra konkreti kokybė, reputacija ar kitos savybės, būdingos tai geografinei kilmei, ir kurio gamyba ir (arba) perdirbimas, ir (arba) paruošimas atliekamas konkrečioje įvardytoje geografinėje vietovėje.“

5 Pagal Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnį:

„1. Pavadinimų, tapusių bendriniais, įregistruoti negalima.

Šiame reglamente „pavadinimas, kuris yra tapęs bendrinium“ – tai žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, kuris, nors ir sietinas su tam tikra vieta ar regionu, kuriame šis žemės ūkio produktas ar maisto produktas buvo pirmiausia pagamintas ar pateiktas rinkai, tapo įprastu žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimu.

Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendrinium, ar ne, reikia atsižvelgti į visus veiksnius, ypač į:

- padėtį valstybėje narėje, kurioje pavadinimas atsirado, ir į vartojimo vietas,

- padėtį kitose valstybėse narėse,

- atitinkamus nacionalinius ar Bendrijos teisės aktus.

Kai, taikant 6 ir 7 straipsniuose numatytą tvarką, įregistravimo paraiška atmetama dėl to, kad pavadinimas tapo bendrinium, Komisija šį sprendimą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Pavadinimo negalima įregistruoti kaip kilmės vietos ar geografinės nuorodos, kai jis prieštarauja augalo veislės ar gyvūno veislės pavadinimui, ir todėl gali suklaidinti visuomenę dėl tikros produkto kilmės.

3. Prieš įsigaliojant šiam reglamentui, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma sudaro ir *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia neišsamų orientacinį žemės ūkio produktų ir maisto produktų pavadinimų, kuriems yra taikomas šis reglamentas ir kurie pagal 1 dalies sąlygas yra laikomi bendriniais, ir todėl negali būti įregistruoti pagal šį reglamentą, sąrašą.“

6 Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

- a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais produktams, kuriems netaikomas įregistravimas, jeigu šie produktai panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu, naudojantis tuo pavadinimu, naudojamosi saugomo pavadinimo reputacija;
- b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo rašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta“, „imitacija“ ir pan.;
- c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos, tokios kaip – produkto provenencija [kilmės vieta], kilmė, pobūdis ar svarbiausios ypatybės ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklamos medžiagoje arba su konkrečiu produktu susijusiuose dokumentuose, arba ant produkto taros, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;

- d) bet kokios kitos praktikos, galinčios suklaidinti visuomenę dėl tikros produkto kilmės.

Kai įregistruoto pavadinimo sudėtyje yra bendrinio laikytinas žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, to bendrinio pavadinimo vartojimas atitinkamam žemės ūkio ar maisto produktui žymėti nelaikomas prieštaraujančiu 1 dalies a ir b punktams.

<...>

3. Saugomi pavadinimai negali tapti bendriniais.“

7 Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnyje nurodyta:

„1. Kai kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda yra įregistruota, remiantis šiuo reglamentu, paraiška prekės [prekių] ženklui įregistruoti, atitinkanti vieną iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir susijusi su ta pačia produkto rūšimi, atmetama, jeigu paraiška prekės [prekių] ženklui įregistruoti buvo pateikta po 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos informacijos paskelbimo dienos.

Prekės [Prekių] ženklai, kurie buvo įregistruoti pažeidžiant šio straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą, paskelbiami negaliojančiais.

Ši dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai paraiška prekės [prekių] ženklui įregistruoti buvo pateikta prieš 6 straipsnio 2 dalyje numatytos įregistravimo paraiškos paskelbimo datą, jeigu ji buvo paskelbta anksčiau, nei buvo įregistruotas prekės [prekių] ženklas.

2. Atsižvelgiant į Bendrijos teisę, toliau galima naudoti prekės [prekių] ženklą, esant vienai iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų, kai prekės [prekių] ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paraiškos kilmės vietos nuorodai ar geografiniui nuorodai įregistruoti padavimo datą, nepaisant kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos įregistravimo, jei nėra priešasčių paskelbti prekės ženklą negaliojančiu [pagrindų pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia] arba atšaukti prekės ženklą [ją panaikinti] pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su prekių ženklais, derinimo [valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti] 3 straipsnio 1 dalies c ir g punktus ir 12 straipsnio 2 dalies b punktą.

3. Kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neįregistruojama, kai, atsižvelgiant į prekės [prekių] ženklo reputaciją [gerą vardą], pripažinimą [žinomumą] ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikros produkto tapatybės [produkto tikrojo tapatumo].“

8 Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatyta:

„1. Per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo valstybės narės informuoja Komisiją, kuriuos jų teisiškai saugomus pavadinimus ar kuriuos pavadinimus, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius valstybėse narėse, kuriose nėra apsaugos sistemos, jos nori įregistruoti pagal šį reglamentą.

2. Remdamasi 15 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija įregistruoja šio straipsnio 1 dalyje minėtus pavadinimus, atitinkančius 2 ir 4 straipsnių nuostatas. 7 straipsnis netaikomas. Tačiau bendriniai pavadinimai nepridedami [neregistruojami].

3. Valstybės narės gali ir toliau taikyti nacionalinę pavadinimų, pateiktų pagal 1 dalį, apsaugą tol, kol nepriimtas sprendimas dėl įregistravimo.“

9 Reglamento Nr. 2081/92 I priede nustatyta:

„1 straipsnio 1 dalyje minimi maisto produktai

— Alus

— <...>“

10 Reglamento Nr. 1347/2001 1 straipsniu pavadinimas „Bayerisches Bier“ įregistruotas kaip SGN.

I - 5546

11 Šio reglamento pirmoje–penktoje konstatuojamosiose dalyse numatyta:

- „1) Buvo paprašyta pateikti papildomos informacijos dėl Vokietijos pateikto pavadinimo pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnį, siekiant užtikrinti, kad jis atitiktų minėto reglamento 2 ir 4 straipsnių nuostatas. Papildoma informacija parodo, kad pavadinimas atitinka minėtų straipsnių nuostatas. Todėl jis turėtų būti įregistruotas ir įrašytas į Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96 <...> priedą.

- 2) Pranešus apie Vokietijos valdžios institucijų paraišką įregistruoti pavadinimą „Bayerisches Bier“ kaip (SGN), Olandijos ir Danijos valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad egzistuoja alaus prekės [prekių] ženklai, turintys tokį pavadinimą.

- 3) Pateikta informacija patvirtina, kad pavadinimas „Bavaria“ yra galiojantis prekės [prekių] ženklas. Atsižvelgiant į turimus faktus ir informaciją, vis dėlto buvo nuspręsta, kad pavadinimo „Bayerisches Bier“ įregistravimas neklaidins vartotojų dėl produkto tikrojo tapatumo. Taigi dėl geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ ir prekės [prekių] ženklo „Bavaria“ nesusidaro situacija, numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje.

- 4) Nepaisant to, kad geografinė nuoroda „Bayerisches Bier“ yra įregistruojama, tam tikri prekių ženklai, pavyzdžiui, Olandijos prekės ženklas [olandiškas prekių ženklas] „Bavaria“ ir Danijos prekės ženklas [daniškas prekių ženklas] „Høker Bajer“ gali būti toliau naudojami tol, kol jie atitinka sąlygas, numatytas Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje.

- 5) Pagal Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 3 straipsnio nuostatas pavadinimo bendrinis pobūdis, kliudantis jo registracijai, turi būti įvertintas, atsižvelgiant į bendrą situaciją Bendrijoje. Šiuo konkrečiu atveju, nepaisant bandymų įrodyti, kad terminai „bajersk“ ir „bajer“ – pavadinimo „Bayerisches“ vertimai į danų kalbą – tampa žodžio „alus“ sinonimais, taigi bendrinio pavadinimo, nenustatyta, kad pavadinimas „Bayerisches“ ar jo vertiniai į kitas kalbas ir kitose valstybėse narėse būtų bendrinio pobūdžio.“

- 12 2003 m. balandžio 8 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 692/2003 13 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„13) Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta supaprastinta valstybėse narėse jau saugomų ar pagal įprastą praktiką nusistovėjusių pavadinimų įregistravimo tvarka nenumato protesto teisės. Dėl teisinės apsaugos ir skaidrumo priežasčių ją reikia panaikinti. Siekiant užtikrinti nuoseklumą, taip pat reikia panaikinti 13 straipsnio 2 dalyje numatytą penkerių metų trukmės pereinamąjį laikotarpį, taikomą pagal 17 straipsnį įregistruotiems pavadinimams, neapribojant to laikotarpio jau įregistruotų pavadinimų atžvilgiu.“

- 13 Reglamento Nr. 692/2003 1 straipsnio 15 punkte numatyta:

„13 straipsnio 2 dalis ir 17 straipsnis išbraukiami. Tačiau šių straipsnių nuostatos toliau taikomos įregistruotiems pavadinimams ar pavadinimams, dėl kurių įregistravimo paraiška pateikta laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos prieš išgaliojant šiam reglamentui.“

- 14 Pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 3 straipsnio 1 dalį:

„Toliau išvardyti žymenys nebus registruojami arba, jeigu įregistruoti, galės būti pripažinti negaliojančiais:

<...>

- c) prekių ženklai, susidedantys tik iš žymonių arba požymių, kurie prekyboje gali būti naudojami pažymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką, arba kitas prekių ar paslaugų ypatybes;

<...>

- g) prekių ženklai, kurie gali suklaidinti visuomenę dėl, pavyzdžiui, prekių ir paslaugų rūšies, kokybės ar geografinės kilmės;

<...>“

15 Pagal Pirmosios direktyvos Nr. 89/104 12 straipsnio 2 dalį:

„Prekių ženklas taip pat galės būti panaikintas, jeigu po registravimo datos:

<...>

- b) paties savininko arba su jo sutikimu prekių ženklas buvo naudojamas žymėti prekes ar paslaugas, kurioms jis įregistruotas, taip, kad galėjo suklaidinti visuomenę ypač dėl tų prekių pobūdžio, kokybės ar geografinės kilmės vietos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

16 *Bayerischer Brauerbund* yra Vokietijos asociacija, kurios tikslas – apsaugoti bendrus Bavarijos aludarių interesus. Remiantis *Amtsgericht München* tvirtinimu, jos įstatai priimti 1917 m. gruodžio 7 dieną. *Bayerischer Brauerbund* buvo registruotų kolektyvinių prekių ženklų „Bayrisch Bier“ ir „Bayrisches Bier“ savininkė.

17 *Bavaria* yra alų gaminanti Nyderlandų komercinė bendrovė, vykdanči veiklą tarptautinėje rinkoje. Anksčiau šios bendrovės pavadinimas buvo „Firma Gebroeders Swinkels“, o „Bavaria“ žodį ši bendrovė ėmė vartoti 1925 m. ir 1930 m. įtraukė jį į savo pavadinimą. *Bavaria* buvo ir yra kelių registruotų prekių ženklų ir vaizdinių elementų,

kuriuose yra žodis „Bavaria“, savininkė. Registruojama buvo 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 ir 1995 metais. Kai kurių registracijų galiojimo terminai buvo pratęsti. *Bavaria Italia* priklauso *Bavaria* bendrovių grupei.

- 18 Dėl pavadinimo „Bayerisches Bier“ buvo sudaryti dvišaliai susitarimai dėl kilmės nuorodų, kilmės vietos pavadinimų ir kitų geografinių pavadinimų apsaugos tarp Vokietijos Federacinės Respublikos ir atitinkamai Prancūzijos Respublikos (1961), Italijos Respublikos (1963), Graikijos Respublikos (1964), Šveicarijos Konfederacijos (1967) bei Ispanijos Karalystės (1970).
- 19 1993 m. rugsėjo 28 d. *Bayerischer Brauerbund*, susitarusi su *Münchener Brauereien eV* ir *Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV* asociacijomis, pateikė Vokietijos vyriausybei SGN įregistravimo (toliau – registracijos) paraišką pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalį, kurioje numatyta „supaprastinta“ procedūra.
- 20 1994 m. sausio 20 d. pagal minėto reglamento 17 straipsnio 1 dalį Vokietijos vyriausybė pranešė Komisijai apie paraišką įregistruoti SGN „Bayerisches Bier“.
- 21 Komisija ir Vokietijos valdžios institucijos keletą kartų pasikeitė informacija tam, kad būtų papildyta turima medžiaga. 1997 m. gegužės 20 d. laikyta, kad informacijos pakanka.
- 22 2000 m. kovo 28 d. laišku Komisijai perduota galutinė specifikacija, joje nenurodant penkių alaus rūšių, kurioms iš pradžių taikyta SGN, dėl kurios pateikta registracijos paraiška, grindžiant tuo, kad šios rūšys neatitiko šioje specifikacijoje pateikto aprašymo.

- 23 Nusprendusi, kad ši paraiška pagrįsta, 2000 m. gegužės 5 d. Komisija pateikė Geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų reguliavimo komitetui (toliau – komitetas) reglamento projektą, kuriame numatyta įregistruoti „Bayerisches Bier“ kaip SGN.
- 24 Dauguma valstybių narių prieštaravo dėl šios registracijos. Komitete diskutuota dviem klausimais: pirma, ar yra prekių ženklų, kuriuose taip pat vartojamas žodžių junginys „Bayerisches Bier“ arba jo vertimas ir, antra, aptarta nuomonė, kad žodis „Bayerisches“ arba jo vertimas tapo bendrinis.
- 25 Išnagrinėjusi pateiktus klausimus (prieš tai visose valstybėse narėse dėl antrojo klausimo netgi atliktas oficialus tyrimas) Komisija nusprendė, kad argumentai, pateikti prieštaraujant dėl SGN „Bayerisches Bier“ registracijos, nepagrįsti. Todėl 2001 m. kovo 30 d. komitetui buvo pateiktas antrasis reglamento projektas. Tačiau šis komitetas nepareiškė nuomonės, nes nesusidarė Reglamento Nr. 2081/92 15 straipsnio antrojoje pastraipoje numatyta balsų dauguma.
- 26 Per nustatytą terminą komitetui nepareiškus nuomonės, Komisija, remdamasi projektu, pateikė Tarybai reglamento pasiūlymą. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1347/2001, kuriuo „Bayerisches Bier“ buvo įregistruotas kaip SGN.
- 27 Dėl Reglamento Nr. 1347/2001 *Bavaria* ir *Bavaria Italia* nepareiškė jokio ieškinio.
- 28 2004 m. rugsėjo 27 d. ieškinyje *Bayerischer Brauerbund*, atsižvelgdama į kitose valstybėse narėse vykstančius procesus, *Tribunale di Torino* paprašė uždrausti *Bavaria* ir *Bavaria Italia* naudoti į italų kalbą išverstus šio sprendimo 17 punkte nurodytų prekių ženklų pavadinimus, taip pat pripažinti jų registraciją negaliojančia ar ją panaikinti, nes jie sutampa su SGN „Bayerisches Bier“ Reglamento Nr. 2081/92 13 ir

14 straipsnių prasme ar bet kuriuo atveju dėl to, kad, kalbant apie olandišką alų, juose yra bendrinė ir klaidinanti geografinė nuoroda.

29 Kadangi 2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimu *Tribunale di Torino* iš dalies patenkino *Bayerischer Brauerbund* ieškinį, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* šį sprendimą apskundė apeliacine tvarka.

30 Šiomis aplinkybėmis *Corte d'appello di Torino* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar <...> Reglamentas Nr. 1347/2001 yra negaliojantis, taip pat ir dėl kitų aktų negaliojimo, dėl šių priežasčių:

Bendrųjų principų pažeidimas

- dėl to, kad negalioja Reglamento Nr. 2081/92 1 straipsnio 1 dalies nuostatos kartu su šio reglamento I priedo nuostatomis tiek, kiek juose leidžiama registruoti geografines nuorodas, susijusias su „alumi“, kuris yra alkoholinis gėrimas, šiame I priede (klaidingai) įrašytas prie 1 straipsnio 1 dalyje minėtų „maisto produktų“, bet nepatenkantis į EB Sutarties I priede ir jos 32 ir 37 straipsniuose, kuriais rėmėsi Taryba tam, kad priimtų Reglamentą Nr. 2081/92, nurodytų „žemės ūkio produktų“ sąrašą;

- dėl to, kad negalioja Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis tiek, kiek jame numatyta pagreitinta registracijos procedūra, kuri gali apriboti ir iš esmės pažeisti suinteresuotųjų asmenų teises, nenumatydama jokios teisės pateikti protestą, aiškiai pažeisdama skaidrumo ir teisinio saugumo principus, ypač atsižvelgiant į pačios SGN „Bayerisches Bier“ registracijos procedūros, trukusios daugiau nei septynerius metus nuo 1994 m. iki 2001 m., sudėtingumą, bei į šį pažeidimą aiškiai pripažinusią Reglamento Nr. 692/2003, kurio 15 straipsniu dėl pirmiau nurodytų priežasčių panaikintas Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis, 13 konstatuojamąją dalį.

Formalių reikalavimų neįvykdymas

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neatitinka Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio reikalavimų, kad galėtų būti įregistruota pagal jame numatytą supaprastintą procedūrą, nes ši nuoroda pateikiant registracijos paraišką Vokietijoje nebuvo nei „teisiškai saugoma“, nei „pagal įprastą praktiką nusistovėjusi“;
- dėl to, kad reikalavimų norint įregistruoti nuorodą „Bayerisches Bier“ atitikties tinkamai neįvertino nei Vokietijos vyriausybė, prieš pateikdama Komisijai registracijos paraišką, nei pati Komisija po to, kai ją gavo, priešingai nei numatyta Teisingumo Teismo praktikoje (2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimas *Carl Kühne ir kt.*, C-269/99, Rink. p. I-9517);
- dėl to, kad nuorodos „Bayerisches Bier“ registracijos paraiškos Vokietijos vyriausybė nepateikė laiku, kaip numatyta Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalyje (per šešis mėnesius nuo reglamento įsigaliojimo), o iš pradžių ieškovės pateiktoje pirminėje paraiškoje buvo numatytos aštuonios skirtingos

nuorodos su galimybe vėliau pateikti įvairius jų variantus, kurios dabartine viena nuoroda „Bayerisches Bier“ tapo tik po to, kai jau seniai buvo pasibaigęs galutinis terminas – 1994 m. sausio 24 diena.

Esminių reikalavimų neįvykdymas

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neatitinka Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų esminių reikalavimų, kad būtų registruojama kaip (SGN), atsižvelgiant į bendrinį pobūdį šios nuorodos, kuri istoriškai nurodė alų, gaminamą ypatingu būdu, 19 amžiuje išrastu Bavarijoje ir vėliau paplitusiu likusioje Europos dalyje ir visame pasaulyje (vadinamasis Bavarijos metodas, kuriam būdinga silpna fermentacija), ir kad kai kuriose Europos kalbose (danų, švedų, suomių) šiuo metu tai yra bendrinis alaus pavadinimas ir kad bet kuriuo atveju daugiausiai gali bendrai nurodyti bet kokią „Vokietijos Bavarijos regione gaminamo alaus“ rūšį iš daugelio egzistuojančių skirtingų alaus rūšių, nesant jokio „tiesioginio ryšio“ (2000 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Warsteiner Brauerei*, C-312/98, Rink. I-9187) tarp produkto (alaus) konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų savybių bei jo specifinės geografinės kilmės (Bavarija), taip pat ji nepatenka į „išimtinis atvejus“, kaip reikalaujama minėtoje nuostatoje, kad vienos šalies pavadinimą apimanti nuoroda būtų registruojama kaip geografinė nuoroda; kadangi, kaip nurodyta ankstesnėje pastraipoje, nuoroda „Bayerisches Bier“ yra „bendrinis“ pavadinimas, kurio registruoti neleidžiama pagal Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnio 2 dalį;

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neturėjo būti registruojama Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalies prasme, nes „Bayerisches Bier“, atsižvelgiant į

prekių ženklų „Bavaria“ gerą vardą, žinomumą ir jų naudojimo laikotarpį, registracija „gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo“?

2. Papildomai, jeigu būtų pripažinta, kad (pirmasis) klausimas yra nepriimtinas arba nepagrįstas, ar <...> Reglamentas Nr. 1347/2001 turi būti aiškinamas taip, kad jame esančios SGN „Bayerisches Bier“ pripažinimas nepažeidžia egzistuojančių, tretiesiems asmenims priklausančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimo ir galimybės naudoti.“

Dėl proceso Teisingumo Teisme

31 Teisingumo Teismo kanceliarijoje 2009 m. sausio 21 d. gautu laišku *Bavaria* ir *Bavaria Italia* pateikė pastabas dėl generalinio advokato išvadų ir paprašė Teisingumo Teismo leisti pateikti atsiliepimą į šias pastabas.

32 Visų pirma reikia priminti, kad nei Teisingumo Teismo statute, nei jo Procedūros reglamente nenumatyta galimybė šalims pateikti pastabas dėl generalinio advokato išvados. Be to, pagal Teisingumo Teismo praktiką toks pateiktas prašymas turi būti atmestas (be kita ko, žr. 2000 m. vasario 4 d. Nutarties *Emesa Sugar*, C-17/98, p. I-665, 2 bei 19 punktus ir 2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *Lechouritou* ir kt., C-292/05, Rink. p. I-1519, 18 punktą).

33 Reikia pridurti, kad tą pačią išvadą reikėtų padaryti ir tuo atveju, jei apeliančių pagrindinėje byloje prašymą tektų laikyti siekiu atnaujinti žodinę proceso dalį.

- 34 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas gali savo nuožiūra, generalinio advokato pasiūlymu arba šalių prašymu priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, jei jis mano, kad nepakanka informacijos arba byla turi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareiškė savo nuomonių (be kita ko, žr. 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Wouters ir kt.*, C-309/99, Rink. p. I-1577, 42 punktą ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Cartesio*, C-210/06, Rink. p. I-9641, 46 punktą).
- 35 Tačiau šiuo atveju Teisingumo Teismas, išklauses generalinį advokatą, mano, jog turi visą informaciją, būtiną norint atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktus klausimus, ir kad ši informacija buvo aptarta vykstant teisiniams ginčams.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 36 Pirmuoju klausimu, kuris suskirstytas į atskirus punktus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 1347/2001 yra galiojantis, atsižvelgiant į galbūt padarytą bendrųjų Bendrijos teisės principų ar Reglamento Nr. 1347/2001 formalių arba esminių reikalavimų pažeidimą. Atskiruose punktuose dėl suderinamumo su bendraisiais Bendrijos teisės principais daroma nuoroda į Reglamentą Nr. 2081/92 kaip į teisinį Reglamento Nr. 1347/2001 pagrindą.

Dėl priimtinum

- 37 Teisingumo Teismui pateiktose pastabose iškeltas klausimas dėl galimybės nacionaliniame teisme remtis pirmajame klausime nurodytais negaliojimo pagrindais. Kai kuriose iš šių pastabų tvirtinama, kad tokiais pagrindais negalima remtis, nes Reglamentas Nr. 1347/2001 yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, o jos nepareiškė ieškinio dėl šio reglamento panaikinimo pagal EB 230 straipsnį.
- 38 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareiškėjo, pagal nacionalinę teisę pareiškusio ieškinį dėl jo prašymo atmetimo, teisė remtis Bendrijos akto, kuris buvo suinteresuotajam asmeniui nepalankaus nacionalinio sprendimo pagrindas, neteisėtumu, sudaro bendrąjį Bendrijos teisės principą, todėl Bendrijos akto galiojimo klausimas gali būti perduotas spręsti Teisingumo Teismui pagal prejudicinio sprendimo procedūrą (2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, Rink. p. I-1197, 35 punktas ir 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *Roquette Frères*, C-441/05, Rink. p. I-1993, 39 punktas).
- 39 Tačiau šis bendrasis principas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad kiekvienas asmuo turėtų ar būtų turėjęs galimybę ginčyti jam nepalankaus nacionalinio sprendimo pagrindu esantį Bendrijos aktą, neužkerta kelio, kad reglamentas taptų galutinis asmeniui, kurio atžvilgiu jis turi būti laikomas individualiu sprendimu, kurį šis asmuo neabejotinai galėjo reikalauti panaikinti pagal EB 230 straipsnį, o tai neleidžia jam remtis šio reglamento neteisėtumu nacionaliniame teisme (minėtų sprendimų *Nachi Europe* 37 ir *Roquette Frères* 40 punktai).
- 40 Kyla klausimas, ar pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą *Bavaria* ar *Bavaria Italia* pareikštas ieškiny s dėl Reglamento Nr. 1347/2001 būtų buvęs neabejotinai priimtinas

dėl to, kad jis tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs (šiuo klausimu žr. 1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Accrington Beef ir kt.*, C-241/95, Rink. p. I-6699, 15 punktą ir minėtų sprendimų *Nachi Europe* 40 bei *Roquette Frères* 41 punktus).

- 41 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad negali būti laikoma, jog Reglamentas Nr. 1347/2001 yra EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme „tiesiogiai ir konkrečiai“ susijęs su *Bavaria* ir *Bavaria Italia*.
- 42 Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad šiuo reglamentu „Bayerisches Bier“ produktui siekiama suteikti SGN apsaugą, numatytą Reglamente Nr. 2081/92, pripažįstant kiekvieno asmens, kurio prekės atitinka numatytus reikalavimus, teisę pardavinėti šias prekes naudojant minėtą SGN.
- 43 Todėl net jeigu Reglamentas Nr. 1347/2001 galėtų paveikti *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teisinę padėtį, negali būti laikoma, kad toks poveikis kyla tiesiogiai iš šio reglamento. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką sąlyga, kad Bendrijos teisės aktai, dėl kurių reiškiamas ieškinys, turi būti tiesiogiai susiję su fiziniu ar juridiniu asmeniu, įvykdoma tik tuomet, kai minėti teisės aktai daro tiesioginį poveikį asmens teisei padėčiai ir nepalieka jokios diskrecijos adresatams, atsakingiems už jų įgyvendinimą, vykstantį savaime ir išplaukiantį tik iš Bendrijos teisės normų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (žr. 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Glencore Grain prieš Komisiją*, C-404/96 P, Rink. p. I-2435, 41 punktą; 2004 m. birželio 29 d. Sprendimo *Front national prieš Parlamentą*, C-486/01 P, Rink. p. I-6289, 34 punktą ir 2007 m. kovo 22 d. Sprendimo *Regione Siciliana prieš Komisiją*, C-15/06 P, Rink. p. I-2591, 31 punktą).
- 44 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1347/2001 trečios ir ketvirtos konstatuojamųjų dalių teksto, pagal šį reglamentą laikoma, kad ankstesnis prekių ženklas „Bavaria“ galioja, ir, nepaisant SGN „Bayerisches Bier“ registracijos, jį leidžiama toliau naudoti laikantis

Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų. Todėl negali būti laikoma, kad galintis atsirasti poveikis *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teisinei padėčiai savaime kyla iš šio reglamento.

45 Taigi negalima teigti, kad Reglamentas Nr. 1347/2001, be jokios abejonės, tiesiogiai paveikė *Bavaria* ir *Bavaria Italia*.

46 Todėl reikia konstatuoti, kad yra ginčytina, jog *Bavaria* ar *Bavaria Italia* galėjo pareikšti ieškinį dėl Reglamento Nr. 1347/2001 panaikinimo pagal EB 230 straipsnį. Tad pareikšdamos ieškinį pagal nacionalinę teisę jos gali remtis šio reglamento negaliojimu, nors per EB 230 straipsnyje nustatytą terminą ir nepareikšė ieškinio dėl šio reglamento negaliojimo Bendrijos teisme.

Dėl tariamo bendrųjų Bendrijos teisės principų pažeidimo, padaryto Reglamentu Nr. 2081/92, kiek tai susiję su šio reglamento taikymo sritimi ir teisiniu pagrindu

47 Šiame klausimo punkte prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia dėl Reglamento Nr. 2081/92 galiojimo remiantis tuo, kad į jo taikymo sritį įtrauktas alus. Jo teigimu, kadangi alus yra alkoholinis gėrimas, jis negali būti laikomas „maisto produktu“ minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalies prasme, todėl negali būti nurodytas šio reglamento I priede. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išreiškia abejonių dėl Reglamento Nr. 2081/92 galiojimo, nes alus nėra minimas tarp Sutarties I priede nurodytų „žemės ūkio produktų“, todėl EB 32 ir 37 straipsniai nėra tinkamas teisinis pagrindas šiam reglamentui priimti.

48 Pirma, kalbant apie alus prilyginimą maisto produktui, reikia konstatuoti, kad minėtose Bendrijos teisės nuostatose nepateiktas „maisto produkto“ sąvokos apibrėžimas. Tačiau nėra jokio pagrindo, kuris pateisintų tai, kad ši sąvoka neapimtų alaus.

- 49 Viena vertus, turint omeny bendrą „maisto“ sąvoką, neginčytina, kad alus turi maisto produktui būdingų savybių. Kita vertus, kaip teisingai pastebėjo Vokietijos vyriausybė ir Taryba, alus patenka į „maisto produkto“ sąvokos apibrėžimą, pateiktą kitose Bendrijos teisės aktų nuostatose, kaip antai 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463), 2 straipsnyje.
- 50 Antra, kalbant apie argumentą, kad EB 32 ir 37 straipsniai nėra tinkamas teisinis pagrindas Reglamentui Nr. 2081/92 priimti, nes alus nenurodytas tarp Sutarties I priede numatytų „žemės ūkio produktų“, primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog teisės aktai, kuriais siekiama įgyvendinti vieną ar kelis EB 33 straipsnyje nurodytus tikslus, turi būti priimti remiantis EB 37 straipsniu, nes net jeigu jis iš esmės taikomas Sutarties I priede nurodytiems produktams, vis dėlto papildomai jis taikomas ir tam tikriems produktams, kurie minėtame priede nenurodyti (šiuo klausimu žr. 1989 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-11/88, Rink. p. 3799, 15 punktą ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, C-180/96, Rink. p. I-2265, 134 punktą).
- 51 Šiuo atveju aišku, kad, pirma, Reglamento Nr. 2081/92 pagrindinis tikslas, kaip nurodyta jo antroje konstatuojamojoje dalyje, – įgyvendinti EB 33 straipsnyje numatytus tikslus ir, antra, daugiausia jis taikomas produktams, nurodytiems Sutarties I priede. Be to, nors tiesa, kad šiame priede alus nėra aiškiai minimas, ne mažiau svarbu, kad dauguma jo sudėtinių dalių jame įvardytos, o jo įtraukimas į Reglamento Nr. 2081/92 taikymo sritį atitinka šio reglamento tikslą ir būtent siekį įgyvendinti EB 33 straipsnyje numatytus tikslus.
- 52 Todėl išnagrinėjus šią pirmojo klausimo dalį nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų paveikti Reglamento Nr. 2081/92 galiojimą.

Dėl tariamo bendrųjų Bendrijos teisės principų pažeidimo, padaryto Reglamentu Nr. 2081/92, kiek tai susiję su šio reglamento 17 straipsnyje numatyta registracijos procedūra

53 Šiame klausimo punkte prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis yra negaliojantis dėl to, kad pagal jame nustatytą procedūrą nenumatyta jokia teisė pateikti protestą.

54 Visų pirma reikia priminti, kad net jeigu Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 2 dalyje aiškiai numatyta, kad šio reglamento 7 straipsnis netaikomas vykdant supaprastintą registracijos procedūrą, todėl per ją šios nuostatos 3 punkte numatyta teisė pateikti protestą negali pasinaudoti teisėtai suinteresuoti tretieji asmenys, registracija pasinaudojant šia procedūra taip pat paremta prielaida, kad pavadinimai atitiko šio reglamento esminius reikalavimus (žr. 1999 m. kovo 16 d. Sprendimo *Danija ir kt. prieš Komisiją* (vadinamasis *Feta I* sprendimas), C-289/96, C-293/96 ir C-299/96, Rink. p. I-1541, 92 punktą).

55 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio jokių būdu nereikėtų aiškinti taip, kad tretieji suinteresuoti asmenys, kurie mano, kad įregistravus pavadinimą būtų pažeisti jų teisėti interesai, negali pateikti savo nuomonės ir protesto prieš valstybę narę, kuri prašė šios registracijos, būtent remdamiesi teisminės apsaugos, numatytos pagal Reglamento Nr. 2081/92 sistemą, principais (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 41 punktą).

56 Todėl, vykdant minėto reglamento 17 straipsnyje numatytą supaprastintą procedūrą, šie tretieji suinteresuoti asmenys taip pat gali pateikti protestą dėl atitinkamos registracijos paraiškos.

- 57 Būtent nacionaliniai teismai turi nuspręsti dėl pavadinimo registracijos paraiškos teisėtumo pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnį, atlikdami kontrolę pagal tokias pačias sąlygas, kokios taikomos dėl kiekvieno galutinio teisės akto, kurį priėmė ta pati nacionalinės valdžios institucija ir kuris gali pažeisti tretiesiems asmenims pagal Bendrijos teisę suteikiamas teises, todėl šie teismai gali laikyti priimtiniu šiuo tikslu pareikštą ieškinį, net jeigu proceso vidaus taisyklėse panašiu atveju tai nenumatyta (šiuo klausimu žr. 1992 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Oleificio Borelli prieš Komisiją*, C-97/91, Rink. p. I-6313, 13 punktą ir minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 58 punktą).
- 58 Bet kuriuo atveju reikia pabrėžti, kad pagrindinėje byloje dėl daugelio *Bavaria* ir *Bavaria Italia* su registracija susijusių prieštaravimų, nurodytų jų pateiktose pastabose Teisingumo Teismui, buvo diskutuojama komitete, iš esmės remiantis Nyderlandų valdžios institucijų siūlymu, pateiktu vykstant SGN „Bayerisches Bier“ registracijos procedūrai.
- 59 Pagaliau iš tikrųjų negalima pritarti argumentui, kad dėl to, jog, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 629/2003 13 konstatuojamąją dalį, šiuo reglamentu buvo panaikinta supaprastinta procedūra, savaime reiškia, kad pripažįstama, jog Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis negalioja.
- 60 Kaip primenama minėtoje konstatuojamojoje dalyje, iš pradžių Reglamente Nr. 2081/92 numatyta supaprastinta procedūra buvo siekiama Bendrijos mastu įregistruoti egzistuojančius, valstybėse narėse saugomus ar pagal įprastą praktiką nusistovėjusius pavadinimus. Taigi ši procedūra buvo numatyta tik kaip laikinoji priemonė.
- 61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, išnagrinėjus šią pirmojo klausimo dalį nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų Reglamento Nr. 2081/92 galiojimą.

Dėl tariamo formalių reikalavimų neįvykdymo atliekant SGN „Bayerisches Bier“ registracijos procedūrą

- 62 Šiuose klausimo punktuose, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Reglamentas Nr. 1347/2001 yra negaliojantis, nes, pirma, reikalavimų norint įregistruoti SGN „Bayerisches Bier“ atitikties tinkamai neįvertino nei Vokietijos vyriausybė, nei Taryba ar Komisija, ir, antra, atsižvelgiant į vėlesnius pakeitimus, šios SGN registracijos paraiška nebuvo pateikta laiku.
- 63 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad nei Vokietijos vyriausybė, nei Komisija ar Taryba neįvykdė pareigos vykstant SGN „Bayerisches Bier“ registracijos procedūrai patikrinti, ar įvykdyti Reglamente Nr. 2081/92 numatyti reikalavimai.
- 64 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Reglamentu Nr. 2081/92 nustatytą sistemą yra padalijama kompetencija tarp atitinkamos valstybės narės ir Komisijos. Nesvarbu, ar registracija vykdoma pagal įprastą, ar supaprastintą procedūrą, registruojama gali būti tik tada, jei atitinkama valstybė narė perdavė šiuo atžvilgiu paraišką ir specifikaciją bei kitą registracijai būtiną informaciją pagal Reglamento Nr. 2081/92 4 straipsnį (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 50 ir 51 punktus).
- 65 Pagal Reglamento Nr. 2081/92 5 straipsnio 5 dalį valstybės narės turi patikrinti paraiškos registruoti pagal įprastą procedūrą pagrįstumą, atsižvelgdamos į šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Iš tikrųjų šioje nuostatoje numatyta, kad valstybė narė, kuriai pagal įprastą procedūrą pateikiama registracijos paraiška, privalo patikrinti šios paraiškos pagrįstumą, ir, jeigu mano, kad įvykdyti Reglamente Nr. 2081/92 nustatyti reikalavimai, perduoti ją Komisijai. Be to, iš Reglamento Nr. 2081/92 6 straipsnio 1 dalies teksto matyti, kad prieš tęsdama minėto reglamento 6 straipsnio 2–4 dalyse ir 7 straipsnyje numatytą registracijos procedūrą Komisija tik formaliai

patikrina, ar minėti reikalavimai yra įvykdyti. Taigi nėra pagrindo vykdant supaprastintą procedūrą taikyti kitų principų (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 52 punktą).

- 66 Iš to matyti, kad Komisija gali priimti sprendimą įregistruoti pavadinimą SKVN ar SGN, tik jeigu atitinkama valstybė narė jai šiuo tikslu perdavė paraišką, o tokia paraiška gali būti perduota, tik jeigu valstybė narė patikrino, kad ji pagrįsta. Šią kompetencijos padalijimo sistemą visų pirma paaiškina tai, kad registruojant daroma prielaida, jog patikrinta, ar įvykdyti tam tikri reikalavimai, o tam daugiausia reikia išsamių žinių apie ypatingas aplinkybes atitinkamoje valstybėje narėje, kurias kompetentingos šios valstybės valdžios institucijos geriausiai gali patikrinti (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 53 punktą).
- 67 Pagal šią kompetencijos padalijimo sistemą prieš įregistruodama pavadinimą į paraiškoje nurodytą kategoriją Komisija turi patikrinti, kad būtent, pirma, prie paraiškos pridėta specifikacija atitinka Reglamento Nr. 2081/92 4 straipsnį (t. y. kad joje pateikti reikalaujami duomenys, ir šie duomenys nėra akivaizdžiai klaidingi) ir, antra, remiantis specifikacijoje pateiktais duomenimis, pavadinimas atitinka Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies a arba b punkte nurodytus reikalavimus (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 54 punktą).
- 68 Ši taisyklė taip pat taikoma, kai pagal Reglamento Nr. 2081/92 15 straipsnį Komisijos numatytos priemonės neatitinka šiame straipsnyje nurodyto komiteto nuomonės ar tokia nuomonė nepareiškiamo, o sprendimą įregistruoti, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima Taryba.
- 69 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktą informaciją.

- 70 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad nors Teisingumo Teismas turi kompetenciją nagrinėti, ar pagal Reglamentą Nr. 2081/92 įregistruotas pavadinimas atitinka šiame reglamente numatytus reikalavimus, vis dėlto tik nacionaliniai teismai turi atlikti šios atitikties vertinimo, kurio ėmėsi kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, kontrolę, kaip jau nurodyta šio sprendimo 55 ir 57 punktuose.
- 71 Tačiau būtent Teisingumo Teismas turi nustatyti, ar Komisija ir Taryba tinkamai įvykdė pareigą patikrinti, ar laikytasi Reglamente Nr. 2081/92 numatytų reikalavimų.
- 72 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad Komisija ir Taryba tinkamai įvykdė patikrinimo pareigą, nes nuoroda „Bayerisches Bier“ įregistruota tik po ilgos procedūros, per kurią buvo atlikti išsamūs tyrimai dėl to, ar minėta nuoroda atitinka Reglamento Nr. 2081/92 reikalavimus. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prieštaravimui negalima pritarti.
- 73 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl to, ar Reglamentas Nr. 1347/2001 yra galiojantis, nes, atsižvelgiant į vėlesnius pakeitimus, aptariamoms SGN registracijos paraiška nebuvo pateikta laiku.
- 74 Visų pirma reikia konstatuoti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 20 punkte, Vokietijos vyriausybė pranešė Komisijai apie paraišką įregistruoti 1994 m. sausio 20 d., taigi dar nepasibaigus Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytam šešių mėnesių terminui.

- 75 Todėl reikia išnagrinėti, ar, kaip mano prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, galima kelti klausimą dėl Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimo dėl to, kad pirminė paraiška buvo smarkiai pakeista per kelerių metų laikotarpį jau pasibaigus šešių mėnesių terminui.
- 76 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, priešingai nei Reglamento Nr. 2081/92 5 straipsnyje, kur aiškiai numatyta, kad vykdant įprastą procedūrą prie registracijos paraiškos pridedama specifikacija, šio reglamento 17 straipsnyje apsiribojama tuo, kad valstybėms narėms nustatoma pareiga informuoti Komisiją, „kuriuos jų teisiškai saugomus pavadinimus ar kuriuos pavadinimus, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius valstybėse narėse, kur nėra apsaugos sistemos, jos nori įregistruoti“. Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio negalima aiškinti taip, kad jame valstybėms narėms nustatoma pareiga per šešių mėnesių terminą perduoti galutinę specifikacijos versiją ir kitus svarbius dokumentus, o bet koks iš pradžių pateiktos specifikacijos pakeitimas lemia, kad bus taikoma įprasta procedūra (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 32 punktą).
- 77 Be to, tokį Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio aiškinimą patvirtina ir tai, kad Šiaurės Europos valstybės narės neturėjo saugomų pavadinimų registrų archyvo, o apsauga buvo užtikrinta įstatymais, draudžiančiais klaidingą praktiką. Tik įsigaliojus Reglamentui Nr. 2081/92 šioms valstybėms narėms tapo būtina sudaryti egzistuojančių pavadinimų sąrašą ir nurodyti, ar tai SKVN, ar SGN. Būtų buvę nelabai prasminga reikalauti, kad per šešis mėnesius nuo Reglamento Nr. 2081/92 įsigaliojimo dienos šios valstybės narės pateiktų visą informaciją ir dokumentus, būtinus priimti sprendimui dėl registracijos, ypač atsižvelgiant į būtiną numatyti laiką, per kurį suinteresuotosios šalys galėtų nacionaliniu mastu pasinaudoti procesinėmis garantijomis (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 33 punktą).
- 78 Todėl reikia daryti išvadą, kad tokioje, kaip antai pagrindinėje, byloje dėl pasibaigus Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytam šešių mėnesių terminui padaryto

pirminės registracijos paraiškos pakeitimo supaprastintos procedūros taikymas netapo neteisėtas.

- 79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, išnagrinėjus šią pirmojo klausimo dalį nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimą.

Dėl tariamos SGN „Bayerisches Bier“ registracijos neatitikties Reglamento Nr. 2081/92 formaliems reikalavimams

- 80 Šiuose klausimo punktuose, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar Reglamentas Nr. 1347/2001 yra galiojantis, nes SGN „Bayerisches Bier“ registracija neatitinka tam tikrų formalių Reglamente Nr. 2081/92 nustatytų reikalavimų. Pirma, nagrinėjamas pavadinimas nebuvo nei teisiškai saugomas, nei pagal įprastą praktiką nusistovėjęs Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalies prasme. Antra, jis neatitiko minėto reglamento 2 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų reikalavimų ir praktiškai reiškė bendrinį pavadinimą šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies prasme. Trečia, jis atitinka Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje numatytą atvejį.

- 81 Reikia priminti, kad, pirma, Bendrijos teisės aktų leidėjas bendrosios žemės ūkio politikos srityje turi didelę diskreciją, kuri atitinka EB 34 ir 37 straipsniais jam priskirtas politines funkcijas, ir Teisingumo Teismas jau keletą kartų yra nusprendęs, kad tokios priemonės teisėtumą gali paveikti tik tai, jog šioje srityje priimta priemonė, atsižvelgiant

į tikslą, kurį kompetentinga institucija nori pasiekti, yra akivaizdžiai netinkama (žr. 1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Tarybą*, C-280/93, Rink. p. I-4973, 89 bei 90 punktus ir 1994 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *SMW Winzersekt*, C-306/93, Rink. p. I-5555, 21 punktą).

- 82 Todėl Teisingumo Teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar nagrinėjama priemonė nėra susijusi su akivaizdžia klaida, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar atitinkama institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, Rink. p. I-5689, 80 punktas; 2004 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-304/01, Rink. p. I-7655, 23 punktas ir 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Unitymark ir North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Rink. p. I-2689, 55 punktas).
- 83 Antra, reikia pabrėžti, kad pateikdamos nuomonę dėl registracijos paraiškos pagal Reglamentą Nr. 2081/92 Bendrijos institucijos turi atlikti kompleksinės ekonominės ir socialinės situacijos vertinimą.
- 84 Kai įgyvendindama Bendrijos žemės ūkio politiką Taryba arba Komisija turi įvertinti kompleksinę ekonominę ir socialinę situaciją, ji turi diskreciją ne tik dėl priemonių, kurių imasi, pobūdžio ir taikymo srities, bet iš dalies ir dėl pagrindinių duomenų šiuo klausimu nustatymo. Šiomis aplinkybėmis Komisija ar Taryba turi teisę prireikus remtis bendromis išvadomis (šiuo klausimu žr. 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-122/94, Rink. p. I-881, 18 punktą; 1998 m. vasario 19 d. Sprendimo *NIFPO ir Northern Ireland Fishermen's Federation*, C-4/96, Rink. p. I-681, 41 ir 42 punktus; 1999 m. spalio 5 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-179/95, Rink. p. I-6475, 29 punktą ir 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Italija prieš Tarybą*, C-120/99, Rink. p. I-7997, 44 punktą).
- 85 Būtent atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teiginiai pagrįsti.

— Dėl Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalies

- 86 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalyje numatyta registracijos procedūra netaikoma pavadinimui „Bayerisches Bier“, nes šios nuostatos prasme jis nėra nei „teisiškai saugomas“, nei „pagal įprastą praktiką nusistovėjęs“.
- 87 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad šį įvertinimą reikia atlikti per patikrinimus, kuriuos privalo vykdyti kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, prireikus nacionaliniams teismams atliekant jų kontrolę, dar prieš pateikiant Komisijai registracijos paraišką (žr. minėto sprendimo *Carl Kühne ir kt.* 60 punktą).
- 88 Kaip nurodyta šio sprendimo 66 punkte, atliekant patikrinimą, ar pavadinimas „Bayerisches Bier“ teisiškai saugomas arba ar jis nusistovėjęs pagal įprastą praktiką, daugiausia reikia išsamių žinių apie ypatingas aplinkybes atitinkamoje valstybėje narėje, kurias kompetentingos šios valstybės valdžios institucijos geriausiai gali patikrinti.
- 89 Pagrindinėje byloje, viena vertus, Vokietijos valdžios institucijos atliko tokį patikrinimą, o jo tinkamumas nebuvo ginčijamas nacionaliniame teisme.
- 90 Kita vertus, remiantis šio sprendimo 18 punkte nurodytomis penkiomis dvišalėmis sutartimis, skirtomis apsaugoti nuorodą „Bayerisches Bier“, taip pat kita bylos medžiagoje pateikta informacija, be kita ko, tam tikromis etiketėmis ir skelbimais, galima daryti pagrįstą išvadą, kad minėtas pavadinimas buvo teisiškai saugomas ar bent jau nusistovėjęs pagal įprastą praktiką. Kadangi neatrodo, jog kompetentingų Vokietijos valdžios institucijų atliktame vertinime yra akivaizdžių klaidų, Komisija ar Taryba galėjo

pagrįstai manyti, kad nagrinėjama SGN atitinka Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus tam, kad būtų registruojama taikant supaprastintą procedūrą.

91 Todėl reikia daryti išvadą, kad išnagrinėjus Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalies reikalavimus nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimą.

— Dėl Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkto, 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies

92 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išreiškia abejonių dėl to, kad pavadinimas „Bayerisches Bier“ atitinka Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytus reikalavimus, nes, pirma, daroma prielaida, kad tarp iš Bavarijos kildinamo alaus ir konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų jo savybių, priskiriamų šiai kilmei, nėra tiesioginio ryšio, ir, antra, nagrinėjamas atvejis nėra išimtinis atvejis, kuris pateisintų šalies pavadinimo registraciją. Be to, jis klausia, ar šis pavadinimas faktiškai nėra „bendrasis pavadinimas“ Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies prasme.

93 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad vertinant minėtus reikalavimus daugiausia reikia išsamių žinių apie ypatingas aplinkybes atitinkamoje valstybėje narėje, kurias kompetentingos šios valstybės valdžios institucijos geriausiai gali patikrinti, šį vertinimą taip pat reikia atlikti per patikrinimus, kuriuos privalo vykdyti minėtos valdžios institucijos, prireikus nacionaliniams teismams atliekant jų kontrolę dar prieš pateikiant Komisijai registracijos paraišką. Taip pat reikia pabrėžti, kad pagrindinėje byloje tokį patikrinimą atliko Vokietijos valdžios institucijos, o jo tinkamumas nebuvo ginčijamas nacionaliniame teisme.

- 94 Kalbant apie Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus reikalavimus, pirmiausia reikia pastebėti, kad iš šios nuostatos teksto ir šio reglamento bendros sistemos matyti, kad sąvoka „šalis“ reiškia valstybę narę arba trečiąją valstybę. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad Bavarija yra valstybės teritorinis vienetas, pagrindinėje byloje net nekyla klausimas, ar kalbama apie „išimtinį atvejį“.
- 95 Kiek tai susiję su pagal minėtą nuostatą reikalaujamu tiesioginiu ryšiu, reikia pastebėti, kad pavadinimo „Bayerisches Bier“ registracija SGN yra paremta tokiu ryšiu tarp alaus reputacijos ir bavariškosios kilmės, kaip Teisingumo Teisme pabrėžė Taryba ir Komisija.
- 96 Tokios Bendrijos institucijų išvados nepaneigia, kaip siūlo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia*, tai, kad 1516 m. Įstatymas dėl alaus grynumo („Reinheitsgebot“) nuo 1906 m. imtas plačiai taikyti visoje Vokietijoje, o tradicinis alaus gamybos metodas, kuriam būdinga silpna fermentacija, 19 amžiuje paplito visame pasaulyje.
- 97 Reikia pastebėti, kad nei grynumas, nei tradicinis metodas, kuriam būdinga silpna fermentacija, nebuvo pagrindas įregistruoti SGN „Bayerisches Bier“. Kaip nurodyta šio sprendimo 95 punkte, lemiamą reikšmę turėjo iš Bavarijos kildinamo alaus reputacija.
- 98 Žinoma, nėra jokios abejonės, kad tokiai reputacijai turėjo įtakos „Reinheitsgebot“ ir tradicinis metodas, kuriam būdinga silpna fermentacija. Tačiau negalima pagrįstai tvirtinti, kad šios reputacijos galėjo nebelikti vien dėl to, kad nuo 1906 m. „Reinheitsgebot“ pradėtas taikyti likusioje Vokietijos dalyje, ar dėl to, kad minėtas tradicinis metodas 19 amžiuje paplito kitose šalyse. Be to, atvirkščiai, šie elementai atspindi bavariškojo alaus reputaciją, dėl kurios plačiau imti taikyti ir įstatymas dėl šio

alaus grynumo, ir jo gamybos metodas. Taigi šie elementai labiau yra rodikliai, kurie gali parodyti, kad tarp Bavarijos ir jos alaus reputacijos yra (ar bent jau buvo) tiesioginis ryšys.

- 99 Todėl tokio tiesioginio ryšio tarp bavariškojo alaus ir jo geografinės kilmės nustatymo negalima laikyti akivaizdžiai netinkamu remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimo pateikusių teismo ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia* nurodytais elementais.
- 100 Iš tikrųjų šie elementai labiau susiję su argumentu, kad pavadinimas „Bayerisches Bier“ yra „bendriniu pavadinimu“ Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies prasme, todėl neturėjo būti registruojamas. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, būtent reikia išsiaiškinti, ar pateikiant registracijos paraišką nagrinėjamas pavadinimas buvo bendrinis.
- 101 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, vertinant bendrinį pavadinimo pobūdį, pagal Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalį reikia atsižvelgti į atitinkamo produkto gamybos vietas valstybėje narėje, kurios prašymu pavadinimas buvo įregistruotas, ir už jos ribų, į šio produkto suvartojimą bei į tai, kaip šį pavadinimą suvokia vartotojai minėtoje valstybėje narėje ir už jos ribų, į konkrečių nacionalinės teisės aktų, susijusių su šiuo produktu, buvimą bei į tai, kaip šis pavadinimas buvo naudojamas Bendrijos teisėje (žr. 2008 m. vasario 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-132/05, Rink. p. I-957, 53 punktą).
- 102 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* mano, kad nustatyta, jog pavadinimas „Bayerisches Bier“ tapo bendrinis dėl žodžio

„Bayerisches“ ar jo, kaip žodžio „alus“, sinonimų vartojimo mažiausiai trijose valstybėse narėse (Danija, Švedija ir Suomija) ir kaip senojo Bavarijos (alaus gamybos) metodo, kuriam būdinga silpna fermentacija, sinonimų vartojimo komercinių įmonių visame pasaulyje, įskaitant Vokietiją, pavadinimuose, prekių ženkluose ir etiketėse.

- 103 Tokiam prieštaravimui pagrindinėje byloje taip pat negalima pritarti.
- 104 Pirma, kalbant apie „Bayerisches“ pavadinimo ar jo vertimų, kaip žodžio „alus“, sinonimų vartojimą, reikia priminti, jog Komisija paprašė, kad šiuo atžvilgiu valstybės narės pateiktų papildomos informacijos, iš kurios paaiškėjo, kad, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1347/2001 penktoje konstatuojamojoje dalyje, Bendrijos teritorijoje minėtas pavadinimas netapo bendrinis, nepaisant bandymų įrodyti, kad šio pavadinimo vertimas į danų kalbą tampa žodžio „alus“ sinonimu, taigi bendrinium pavadinimu.
- 105 Antra, kalbant apie tai, kad rinkoje yra komercinių bendrovių prekių ženklų ir etikečių, kuriose vartojamas žodis „Bayerisches“ ar jo vertimai kaip senojo Bavarijos (alaus gamybos) metodo, kuriam būdinga silpna fermentacija, sinonimai, remiantis šia aplinkybe taip pat negalima daryti išvados, kad pateikiant registracijos paraišką nagrinėjamas pavadinimas buvo bendrinis.
- 106 Be to, SGN registracija pagal Reglamentą Nr. 2081/9, be kita ko, siekiama išvengti, kad pavadinimo neteisėtai nenaudotų tretieji asmenys, norintys pasinaudoti jo įgyta reputacija ir apskritai išvengti, jog ši reputacija dingtų dėl to, kad dėl bendro naudojimo, neturinčio ryšio su pavadinimo geografine kilme, konkrečia kokybe, reputacija ar kitomis minėtais kilmei priskiriamomis savybėmis, kurios pateisintų registraciją, šis pavadinimas paplito.

- 107 Taigi, kalbant apie SGN, pavadinimas tampa bendrinis tik tuo atveju, kai išnyksta tiesioginis ryšys tarp produkto geografinės kilmės ir šio produkto konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų minėtai kilmei priskiriamų jo savybių, ir pavadinimas tik apibūdina produktų rūšį ar tipą.
- 108 Nagrinėjamu atveju Bendrijos institucijos konstatavo, kad SGN „Bayerisches Bier“ netapo bendrinis, todėl neišnyko tiesioginis ryšys tarp bavariškojo alaus reputacijos ir jo geografinės kilmės, ir tokia išvada negali būti laikoma akivaizdžiai netinkama vien dėl to, kad rinkoje yra komercinių bendrovių prekių ženklų ir etikečių, kuriose vartojamas žodis „Bayerisches“ ar jo vertimai kaip senojo Bavarijos (alaus gamybos) metodo, kuriam būdinga silpna fermentacija, sinonimai.
- 109 Be to, tai, kad 1960–1970 m. egzistavo kolektyviniai prekių ženklai „Bayrisch Bier“ ir „Bayrisches Bier“, taip pat penki skirtingi dvišaliai susitarimai, skirti apsaugoti nuorodą „Bayerisches Bier“ kaip geografinį pavadinimą, parodo, kad šis pavadinimas neturi bendrinio pobūdžio.
- 110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, jog Reglamente Nr. 1347/2001 Taryba teisingai nusprendė, kad pavadinimas „Bayerisches Bier“ atitiko Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytus reikalavimus ir nebuvo „bendrinis pavadinimas“ šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies prasme.

— Dėl Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalies

- 111 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar reikėjo pagal Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalį atsisakyti įregistruoti pavadinimą „Bayerisches Bier“, ar ne, nes, atsižvelgiant į prekių ženklų, kuriuose vartojamas žodis „Bavaria“, gerą vardą, žinomumą ir naudojimo laikotarpį, šis pavadinimas gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo.
- 112 Šiuo atžvilgiu iš Reglamento Nr. 1347/2001 trečios konstatuojamosios dalies matyti, jog Taryba konstatavo, kad, atsižvelgiant į turimus faktus ir informaciją, pavadinimas „Bayerisches Bier“ negali suklaidinti vartotojo dėl produkto tikrojo tapatumo, taigi dėl minėtos geografinės nuorodos ir prekių ženklo „Bavaria“ nesusidaro situacija, numatyta Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje.
- 113 Viena vertus, neatrodo, kad Tarybos išvada akivaizdžiai netinkama, o kita vertus, nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nei *Bavaria* ar *Bavaria Italia* nepateikė argumentų, kuriuose būtų abejojama dėl tokios išvados.
- 114 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, jog Reglamente Nr. 1347/2001 Taryba teisingai nusprendė, kad dėl pavadinimo „Bayerisches Bier“ nesusidaro situacija, numatyta Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje.
- 115 Todėl reikia daryti išvadą, kad išnagrinėjus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmąjį klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimą.

Dėl antrojo klausimo

- 116 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar tai, kad Reglamento Nr. 1347/2001 1 straipsnyje pavadinimas „Bayerisches Bier“ įregistruotas kaip SGN, o jo trečioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad dėl minėtos SGN ir prekių ženklo „Bavaria“ nesusidaro Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje numatyta situacija, turi įtakos egzistuojančių, tretiesiems asmenims priklausančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimui ir galimybei juos naudoti.
- 117 Šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnyje konkrečiai reglamentuojamas ryšys tarp pagal šį reglamentą įregistruotų pavadinimų ir prekių ženklų, ir jame, atsižvelgiant į įvairias nurodytas situacijas, numatytos skirtingą taikymo sritį, poveikį ir adresatus turinčios kolizinės normos.
- 118 Pirma, Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje numatyta priešprieša, atsirandanti tarp SKVN arba SGN ir egzistuojančio prekių ženklo, kai, atsižvelgiant į prekių ženklo gerą vardą, žinomumą ir jo naudojimo laikotarpį, nagrinėjamo pavadinimo registracija gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo. Numatyta, kad tokiu atveju šitokios priešpriešos pasekmė yra atsisakymas registruoti pavadinimus. Taigi, kalbama apie, be kita ko, Bendrijos institucijoms skirtą taisyklę, pagal kurią reikalaujama, kad prieš įregistruojant SKVN arba SGN būtų atlikta analizė.
- 119 Antra, Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje numatyta priešprieša, atsirandanti tarp įregistruotos SKVN ar SGN ir egzistuojančio prekių ženklo, kai jo naudojimas atitinka kokią nors iš Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnyje nurodytų situacijų, ir prekių ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paduodant SKVN ar SGN registracijos paraišką. Tokiu atveju numatyta, kad, nepaisant to, jog pavadinimas įregistruotas, prekių ženklą galima toliau naudoti, jei nėra Pirmosios direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų pagrindų atitinkamai pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia ar ją panaikinti. Taigi kalbama apie, be kita ko, administracinėms institucijoms ir teismams, kurie turi

taikyti nagrinėjamas nuostatas, skirtą taisyklę, pagal kurią reikalaujama, kad po registracijos būtų atlikta analizė.

- 120 Atliekant analizę, kurią lemia minėto reglamento 14 straipsnio 3 dalis, apsiribojama tik vertinimu, ar vartotojas gali suklysti dėl produkto tikrojo tapatumo atsižvelgiant į nagrinėjamo pavadinimo registraciją. Ją atliekant nagrinėjamas registruotinas pavadinimas ir egzistuojantis prekių ženklas, atsižvelgiant į šio prekių ženklo gerą vardą, žinomumą ir naudojimo laikotarpį.
- 121 Atvirksčiai, atliekant analizę, kurią lemia Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalis, reikia visų pirma patikrinti, ar prekių ženklo naudojimas atitinka kokią nors iš šio reglamento 13 straipsnyje nurodytų situacijų; vėliau reikia išnagrinėti, ar prekių ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paduodant pavadinimo registracijos paraišką ir pagaliau prireikus – ar nėra Pirmosios direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų pagrindų atitinkamai pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia ar ją panaikinti.
- 122 Taigi, atliekant šią analizę, reikia išnagrinėti faktines aplinkybes ir nacionalinę, Bendrijos bei tarptautinę teisę, o tai turi padaryti nacionalinis teismas, prireikus pasinaudodamas EB 234 straipsnyje numatyta prašymo priimti prejudicinį sprendimą procedūra (šiuo klausimu žr. 1999 m. kovo 4 d. Sprendimo *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, Rink. p. I-1301, 28, 35, 36, 42 ir 43 punktus).
- 123 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 ir 3 dalių tikslai ir funkcijos skiriasi, ir jos taikomos skirtingomis sąlygomis. Taigi tai, kad Reglamento Nr. 1347/2001 1 straipsnyje pavadinimas „Bayerisches Bier“ įregistruotas kaip SGN, o jo trečioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad dėl minėtos SGN ir prekių ženklo „Bavaria“ nesusidaro Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje numatyta situacija, negali turėti įtakos minėto reglamento 14 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų, kad minėtas prekių ženklas galėtų egzistuoti kartu su tokia SGN, nagrinėjimui.

124 Konkrečiai kalbant, dėl to, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalies prasme vartotojas negali supainioti nagrinėjamo pavadinimo ir egzistuojančio prekių ženklo, neatmetama galimybė, kad šio prekių ženklo naudojimas atitinka minėto reglamento 13 straipsnio 1 dalyje numatytą atvejį ar kad yra koks nors Pirmosios direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte numatytas pagrindas atitinkamai pripažinti minėto prekių ženklo registraciją negaliojančia ar ją panaikinti. Be to, tai, kad nėra galimybės supainioti, nereiškia, kad nereikia patikrinti, ar aptariamas prekių ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paduodant SKVN ar SGN registracijos paraišką.

125 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamentą Nr. 1347/2001 būtina aiškinti taip, kad jis nepažeidžia egzistuojančių, tretiesiems asmenims priklausančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“ ir kurie sąžiningai įregistruoti prieš paduodant SGN „Bayerisches Bier“ registracijos paraišką, galiojimo ir naudojimo, kuris atitinka kokią nors iš Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnyje numatytų situacijų, galimybės, jeigu nėra Pirmosios direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų pagrindų pripažinti šių prekių ženklų registraciją negaliojančia ar ją panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

126 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Išnagrinėjus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmąjį klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų paveikti 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1347/2001, papildančio Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka, priedą, galiojimą.
2. Reglamentą Nr. 1347/2001 reikia aiškinti taip, kad jis nepažeidžia egzistuojančių, tretiesiems asmenims priklausančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“ ir kurie sąžiningai įregistruoti prieš paduodant saugomos geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ registracijos paraišką, galiojimo ir naudojimo, kuris atitinka kokią nors iš 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 13 straipsnyje numatytą situacijų, galimybes, jeigu nėra 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte numatytų pagrindų pripažinti šių prekių ženklų registraciją negaliojančia ar ją panaikinti.

Parašai.